

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hvis spørgsmålet går på, om det er usmageligt eller ikkeusmageligt, at der gives en privat udlejer 30.000 kr. for at bringe hans lejlighed i spil, er det vores holdning i Det Konservative Folkeparti, at det ikke er usmageligt.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Det er ikke usmageligt at tilbyde penge til de private boligejere. Vi har gjort det i Århus Kommune. Vi har givet 28.000 kr. plus istandsættelsesgaranti til private boligejere, for at de kan hjælpe os med, at vi får en anden beboersammensætning.

Der var ikke én – det er ikke løgn – der var ikke én privat boligejer, der tog imod tilbuddet i Århus Kommune. Så vi kan snakke teorier og fremtidsplaner og ideer osv., men der er nogle ting, der er prøvet. Der kommer ingenting ud af det. Det kan jeg sige ud fra tiltagene i min kommune, Århus Kommune.

Hvad gør vi så, hvis der heller ikke kommer noget ud af det her tiltag? Hvordan kan vi komme videre, vil jeg gerne spørge De Konservatives ordfører.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Til hr. Hüseyin Arac – du må rette mig bagefter, hvis jeg udtaler dit navn forkert: Vi er jo enige frem til nu, om at motivationen til at få nogle private ejendomme i spil ikke har fungeret. Jeg må tage det for pålydende, når du som kommunalbestyrelsesmedlem i Århus Kommune siger, at det ikke har fungeret, selv om man har givet op til 28.000 kr.

Jeg vil anvende det samme svar, som jeg gav til fru Lissa Mathiasen. Nu kommer der mere fokus på tingene. Vi taler om det, medierne taler om det. Derudover er det altså et kommunalpolitisk problem. Det er noget, kommunalpolitikkerne i Århus, i Odense, i Aalborg må gribe fat i – og i hr. Søren Pinds afdeling.

Det vil sige, at der altså skal ydes en indsats ude i kommunerne for at gøre de private udlejere opmærksomme på muligheden, og så må de se, om de kan få de private udlejere til at bide på eller ikke bide på. Men det er altså ude i kommunerne, at det her skal laves.

Formanden:

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Så gør jeg for en ordens skyld opmærksom på, at vi tiltaler hinanden i tredje person og ikke direkte med »du«. Næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Forslagets intentioner kan vi i Det Radikale Venstre kun bakke op om. Troen på, at det her er effektivt eller i hvert fald effektivt nok, deler vi så ikke helt. Det kan meget vel blive et slag i luften.

Det Radikale Venstre fremsatte i december 2004 et beslutningsforslag, hvor vi ønskede at undgå koncentration af sociale problemer i visse boligområder, og der er væsentlige forskelle på det forslag, vi lagde frem, og det forslag, vi i dag behandler.

I Det Radikale Venstres forslag var det kommunerne, der havde anvisningsret til hver fjerde lejlighed, der skulle anvises, så folk med boligsociale problemer ikke fik en lejlighed i et belastet område. Det, det handler om, er alternativer. Det er altså ikke nok at lukke porten ét sted, hvis man ikke samtidig åbner dørene et andet sted.

I regeringens forslag vil man nægte en boligorganisation at udleje en lejlighed til en boligsøgende, der har stået på venteliste og dermed optjent ret til at få en bolig. Retten fortabes, hvis man modtager kontanthjælp eller integrationsydelse. Det er et stort indgreb, som kan forsvareres, men kun hvis alternativet sikres.

I regeringens forslag giver man ikke den afviste, der jo på legal vis har optjent ret til en lejlighed, ret til en anden lejlighed. De skal »så vidt muligt« tilbydes en anden lejlighed. Det må siges at være en løs og alt for uforpligtende formulering og dermed heller ikke særlig betryggende for den boligsøgende. Det er i hvert fald heller ikke særlig betryggende for indsatsen mod en spredning af de sociale problemer, som i dag er koncentreret i visse boligområder. Vi er nødt til at sørge for, at den her ret bliver fulgt af en anvisningspligt til andre boliger.

Vi kan støtte forslaget, hvis det ledsages af et påbud til kommunerne om at øge anvisningen til velfungerende afdelinger. Det vil sige, at kommunerne skal anvise til de afdelinger, som ikke har så mange kontanthjælpsmodtagere – for ikke at sige: hvis de har nogen overhovedet.

For at skabe et overblik over de her anvisninger og mulighed for at kontrollere, kunne man jo give kommunerne en pligt til at oplyse, hvilke